

Varstvo okolja mora postati trajna skrb

Javna razprava o 4. samoprispevku je pokazala, da v Ljubljani podpiramo temeljne usmeritve predlaganega programa in da se zavedamo pomena vprašanj, ki jih začenjamo reševati na ekološkem področju. Pokazala pa je tudi, da vse bolj stopajo v ospredje vprašanja čistega okolja in človekovega preživetja, našega odnosa do okolja, medsebojne odvisnosti človeka in narave, čistega okolja in kvalitete življenja, odgovornosti javnih služb tudi za urejanje ekoloških vprašanj. Razpravo bi lahko označili kot svojevrsten vrh pri obravnavanju ekoloških vprašanj, na katera so že dalj časa z večjim ali manjšim uspehom opozarjali prenekaletni posamezniki ali skupine.

Seveda v tej razpravi ne bi smeli preslišati zelo kritičnih tonov, pa tudi odklonilnih stališč. Posebej kaže prisluhniti zahtevi, da za našo družbo ni sprejemljiv razvoj posameznih gospodarskih panog na račun zanemarjanja življenjskega okolja in da moramo biti veliko bolj odločni pri preprečevanju onesnaževanja okolja. Odločno moramo preprečiti, mnenje in ravnanje po katerem bi bilo za mnoge organizacije in posameznike še vedno ceneje, če nekontrolirano odlagajo odpadke ali strupene snovi. Skratka, ustvarjeno je javno razpoloženje, ki zahteva trajno akcijo vseh na področju varovanja življenjskega okolja, še zlasti pa odgovornost nosilcev javnih funkcij za kontinuirano oblikovanje in izvajanje politike, ki izhaja iz tako postavljenih zahtev.

Ekološka osveščenost, demokratična razprava in kritičnost javnega mnenja zagotavljajo, da gre naš razvoj v prihodnje lahko samo v tej smeri.

Mestna konferenca SZDL je pri oblikovanju predloga programa upoštevala vrsto pobud, pripomb in predlogov iz javne razprave. Predlog je sedaj pred delegatsko skupščino mesta Ljubljane, ki bo odločala o razpisu referendumu o 4. samoprispevku.

V občini Center smo bili pri obravnavi programa vseskozi za celovitost programa, za presejanje ozkih občinskih meja; zato je prav, da se tudi pri dokončnem določanju programa in razpisa referendumu delegati v skupščini opredeljujejo v tem duhu, ne glede na morebitne spremembe ali omejitve.

V javni razpravi je bilo večkrat poudarjeno, da ni druge poti kot vključitev celotne Ljubljane v kar najučinkovitejše in najhitrejše zagotavljanje dovoljnih količin pitne vode in čistega zraka in sploh čistega življenjskega okolja. Vsi dosednji samoprispevki v Ljubljani so bili učinkovito sredstvo za urejanje naših skupnih zadev.

Res je, o 4. samoprispevku se odločamo v najtežjem trenutku našega družbenoekonomskega razvoja, pa vendar se zavzemamo za uspeh referendumu.

Ivo KRČ

KRAJEVNI PRAZNIK KS POLJANE

Pospešeno reševanje odprtih vprašanj

»Ob tem trenutku nas ne preveva sovraštvo pač pa le trdna zaveza, ki smo jo dolžni padlim tovarišem, da narodnim izdajalcem ne more in ne sme biti nikdar oproščeno oziroma pozabljeno.« Je dejal Borut Plavšak, predsednik občinske skupščine na proslavi krajevnega praznika KS Poljane 13. oktobra, ko je govoril pred spomenikom žrtvam okupatorjevega terorja, ki so jih na ta dan pred 44 leti ustrelili kot talce v povračilo na eksekucijo narodnega izdajalca Marka Natlačenca.

Krajevna skupnost Poljane je ta dan izbrala za svoj krajevni praznik in tradicija je že, da se ob tej priložnosti zbero krajan in gostje na proslavi pred spomenikom padlim žrtvam. Tako kot v občini in v mestu smo tudi v krajevni skupnosti Poljane priča številnim vidnim premikom v družbenoekonomskem življenju, je dejal Borut Plavšak in navedel vrsto primerov, s katerimi se pospešeno rešujejo odprti problemi tudi v tej krajevni skupnosti. Tako je bil na primer v letošnjem letu zgrajen nov prizidek k domu upoko-jencev, asfaltirajo Poljansko cesto, pripravljena je zamisel za gradnjo nove telovadnice in še vrsta drugih zadev.

Predsednik občinske skupščine Borut Plavšak se je še posebej zadržal pri pripravi na 4. samoprispevek. Dosedanja široka javna razprava izpričuje, da smo v Ljubljani s tem odprli novo stran komunalne politike, ki ne bi smela biti več odtujena interesom občanov. Naša skupna naloga je, da ustvarimo znotraj delegatskega sistema temeljne pogoje, ki bi omogočili stalen in jasn vpogled v družbeno načrtovanje ter izvajanje sprejetih odločitev v vseh segmentih družbenoekonomskega razvoja, še posebej pa na tistih področjih, ki neposredno zadevajo interese delovnih ljudi in občanov, to je na področju stanovanjskega gospodarstva, komunalnih storitev, energetike, družbenih dejavnosti in drugih.

Neposredno pred proslavo ob spomeniku žrtvam se je sestala skupščina delegatov krajevnega skupnosti Poljane, na kateri je govoril predsednik skupščine Bruno Thaler.

Velik napredek beležimo v samoupravni organiziranosti krajevnega skupnosti. Zadovoljni smo lahko z velikim številom aktivistov, ki redno sodelujejo pri delu samoupravnih organov krajevnih skupnosti in drugih krajevnih družbenopolitičnih organizacij in društev. Zvezna konferenca socialistične zveze je podelila krajevni skupnosti Poljane najvišje priznanje za uspešno delo, organiziranost in aktivnost na vseh področjih.

Za vso to dejavnost pa se imajo delno zahvaliti tudi delovnim organizacijam, ki so jim vedno stale ob strani pri vseh njihovih akcijah. Ob koncu se je predsednik zahvalil številnim delovnim organizacijam in krajanom, ki so prispevali pri obogatitvi in popestritvi športnega in kulturnega programa v počastitev krajevnega praznika.

Kot je že tradicija so imeli ob krajevnem prazniku na Poljanah vrsto kulturnih in športnih prireditev.

Pred spomenikom 24 talcem v krajevni skupnosti Poljane je bila 13. oktobra slovesnost, na kateri je govoril predsednik občinske skupščine Borut Plavšak

DOGOVORI

GLASILO SZDL LJUBLJANA CENTER

Leto XIII - 26. oktober 1986

Štev.: 15 BREZPLAČNO

PRED ZASEDANJEM ZBOROV OBČINSKE SKUPŠČINE

Občinska resolucija brez pretiranih pričakovanj

Za oblikovanje resolucije o politiki uresničevanja družbenega plana občine Center za naslednje leto velja, da nastaja v okoliščinah, ki to opraviilo nedvomno bolj otežujejo, kot kdajkoli poprej. Predvsem sestavljalci, glede na zgodnji čas nastajanja tega dokumenta, razpolagajo še z zelo skromnimi podatki o tem, kakšna utegne biti letošnja gospodarska letina, na podlagi katere je seveda mogoče načrtovati naslednjo, in kakšni bodo okviri gospodarske politike, ki naj bi jih začrtal ZIS.

Komite za družbeni plan si je ob pomanjkanju tovrstnih »strokovnih podlag« nekotliko oprl tudi na anketo, v kateri je združeno delo predstavilo svoje gospodarske načrte v prihodnjem letu.

Za gospodarstvo v Centru - so-deč po polletnih gospodarskih rezultatih, ki so za sedaj edina preverjena za ocenjevanje letošnjega gospodarjenja - sicer, velja, da je doseglo nekatere vzpodbudne rezultate, ki pa še vedno niso takšni, da bi nakazovali očitnejše kakovostne premike. Še vedno ima namreč opraviti z neugodnimi pogoji gospodarjenja, ki ne vzpodbujajo k učinkovitejšemu gospodarjenju.

Zato osnutek, ki omenja globalne okvire družbenoekonomskega razvoja, ne operira z ambicioznimi stopnjami rasti. Kot osrednja cilja gospodarske politike postavlja zlasti produktivnost in konvertibilni izvoz. Ob tem, ko naj bi fizični obseg proizvodnje dosegel enoodstotno rast, število zaposlenih pa bi bilo večje za 0,6 odstotka, bi naj produktivnost narasla za 1,6 odstotka. Pri izvozu je predvidena 7-odstotna rast, pri čemer pa bodo prizadevanja usmerjena predvsem v hitrejšo rast konvertibilnega izvoza, in sicer po stopnji 8 odstotkov. To naj bi postopoma spet privedlo do boljšega razmerja med konvertibilnim in klirinškim izvozom.

V poglavju o doseganju družbenega proizvoda in usmerjanju njegove delitve so sestavljalci zapisali, da v letu 1987 ne bo mogoče doseči nadpovprečne stopnje rasti družbenega proizvoda za sedanje srednjeročne obdobje. Ta naj bi znašala 2,2 odstotka. Kar zadeva njegovo delitev, pa je zaradi neuresničenih ciljev v letu 1986 namenjena večja pozornost krepitvi materiala osnove dela in izboljšanju oziroma razbremenjevanju položaja gospodarstva. V globalu naj bi delitev zagotovila, da bi se ohranil delež sredstev za akumulacijo, kakršen je bil lani.

Za rast osebnih dohodkov predvideva osnutek resolucije, da bo podrejena realni rasti dohodka, torej realna rast OD le v skladu z realno rastjo dohodka. Tudi za rast skupne porabe so predvidene smiselna omejitve, tako da bi se le-ta lahko gibala največ po stopnji rasti dohodka v gospodarstvu. Pri razporejanju sredstev za splošne družbene potrebe pa se omenja celo počasnejša rast od rasti dohodka.

jk